

Sygn. akt II CSK 771/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa „P.”

Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko „H.” Spółce Akcyjnej w S.

o ochronę dóbr osobistych,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 maja 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 lipca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1980
(tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka „P.” SA w W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 kwietnia 2017 r. oddalającego jej apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego w całości powództwo przeciwko „H.” spółce akcyjnej w S. o ochronę dóbr osobistych.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Skarżący podniósł, że w niniejszej sprawie istnieje potrzeba wykładni art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną w zakresie pojęcia „wiarygodna wiadomość”. Jednocześnie skarżąca wskazała, iż w sprawie na tle tego artykułu oraz art. 15 ustawy występują istotne zagadnienia prawne odnośnie odmowy wiarygodności wiadomości o bezprawnym charakterze danych

przechowywanych przez podmiot świadczący usługę hopstingu oraz odnośnie orzeczenia nakazu utrzymywania strony internetowej. Poza tym, według skarżącej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona za względu na elementarne naruszenie wskazanych w skardze przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania.

Odnosząc się tak sformułowanego wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz jego uzasadnienia trzeba wskazać, że jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, nie publ.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, nie publ.).

Poza tym w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale i innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Zagadnienia muszą mieć charakter rzeczywisty i konkretny (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.; z dnia 2 grudnia 2011 r. III CSK 29/11, nie publ.).

Skarżący nie wykazał, że w sprawie występują tak rozumiane przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Powódka wskazując na potrzebę wykładni art. 14 ust. 1 wymienionej ustawy w istocie postawiła otwarte pytanie, którego wypełnienie

zależy od konkretnych okoliczności faktycznych sprawy. Z kolei w związku z wskazaniem dotyczącym konieczności rozstrzygnięcia istotnych zagadnień prawnych trzeba mieć na względzie, iż w ostatnim czasie Sąd Najwyższy odniósł się do wykładni i stosowania art. 14 i 15 tej ustawy (zob. wyroki z dnia 24 listopada 2017 r., I CSK 73/17 nie publ.; z dnia 30 września 2016 r., I CSK 598/15, nie publ., 10 stycznia 2014 r., I CSK 128/13, nie publ.). Poza tym w zakresie zagadnienia sformułowanego na tle art. 15 omawianej ustawy skarżąca pominęła rzeczywiste motywy, którymi kierował się Sąd drugiej instancji uznając za zasadne oddalenie żądania zakazania pozwanej utrzymywania w przyszłości określonej strony internetowej.

W końcu trzeba zważyć, że jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, nie publ.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, nie publ.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, nie publ.).

Skarżąca nie wykazała aby w przedmiotowej sprawie doszło do tak oczywiście wadliwego wyroku.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 postanowił jak wyżej.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.